

PERIÓDIC INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepíes, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª - Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Desvetllament teatral

Lo teatro verdader és art: lo teatro-negoci 's converteix en una industria.

Mirat lo teatro baix son aspecte artístich, influeix de una manera favorable en las costums públics. Considerat no mes baix lo punt de vista de fèr diners, llavors no t'è altra importancia sino la que 's dona á qualsevol transacció mercantil, la de vendre patatas, per exemple, ú oli, ó vi, ó altre comestible qualsevol, siga ó no siga adulterat.

Mal dit: t'è menos importancia que la de véndrer comestibles bons: la t'è igual no mes á la venta de comestibles dolents.

Perque 'ls bons nudreixen lo cos de l' home proporcionantli salut y robustesa, mentres que 'l teatro-negoci y prou, és un mal aliment per' la inteligencia de 'ls espectadors, tota vegada que per regla general en lloch de contribuir á la cultura é ilustració necessaries, perverteix á 'l públich y fa un mal social pitjor que las epidemias que de tart en tart se presentan invasoras en las ciutats y vilas deixant rastre funest.

Los resultats de l' art teatral han de iluminar la inteligencia; han de sèr un bon aliment artístich, aixís com los aliments nutritius pera 'l cos han de sèr de bona qualitat sense mácula de sofisticació.

Sofisticar, donchs, lo que 's presenta en las taules de 'l teatro, ab l' únich afany de albagar á la concurrència; presentar espectacles de qualsevol classe y de qualsevol manera, pensant tan sols en la part mercantil y utilitaria que poden proporcionar, és cosa que no deuria ferse, puig ab semblant conducta 's desacredita la institució mes digna de sèr mirada ab preferència atenent á lo que contribueix á 'l bè comú.

Alguna vegada 'ns havem lamentat de 'l mal gust y de 'l poch escrupol de certs empressaris que no veuen ó no calculan lo mal que causan y que en últim extrem se fan ells mateixos, aixís com hem parlat de 'ls perjudicis que á nostre escena ocasionan los que sense cap mira elevada, han acceptat obras d' éxit de claqué en comptes de preferirne d' altrás qual éxit

hauria estat positiu tant artísticament com en la part mercantil ó industrial.

Pero no hi ha hagut remey: la empresa de 'l teatro Catalá no ha fet cas de las observacions nostras y de nostres companys de periodisme, y acceptant produccions no ja sense mérit sino de mal gust, ha posat la casa payral de las comedias á tant baix nivell, que 's va véurer obligada á despendre's de 'ls masovers que l'hi conservaban, entregantla á altres cultivadors que donat lo mal gust sembrat per ella, no van lograr pas obtenir millor cullita.

La empresa de 'l teatro Romea va donar un cop mortal á la escena catalana; pero en lo pecat va portar la penitencia y de sobras s' ha pogut convéncer que per fortuna de l' art dramátich en Catalunya, á 'l catalá t'è de acullirse si vol obtenir bons resultats positius en sa futura gestió administrativa.

Ha estat sols nuvolada d' estiu, perque sembla que á l' preparar-se per la nova temporada, intenta donar cabuda en aquell colisseu, com fins ara n' hi ha tingut, á 'l repartori catalá, contractant los artistes millors que trobi per substituir á 'ls que desde molts anys sostenían allí 'l pabelló á gust de tothom.

Plaunos que aixís sia, y 'ns satisfá encara mes, perque los referits artistes no deixarán per això sa tasca de donar á conèixer á 'l públich novas obras de renombrats autors que d' acort ab la empresa nova de 'l teatro Principal las hi donarán per serhi estrenadas, ab lo qual vindrá de segur un desvetllament teatral que podrá contribuir á la prosperitat de nostre decaygut teatro.

Tant de bo que aixís siga, y tant de bo que abduas empreses, la de 'l Principal y la de Romea, logrin enmotllar sempre sa conducta financiera á las conveniencias de l' art que deu sèr nort y guía de tota empresa teatral.

P. DE R.

Revisia teatral

Novedats. — La *fiera* 's titula 'l drama en prosa y en tres actes, de D. Benet Perez Galdós, que s' estrená dimecres de la passada setmana.

La idea no és original.

Lo tot té deixos de dramón.

Abomina de la guerra sigui qui sigui l'element que la promou; flajella sa acerada ploma condemnant en la política 'ls fanatismes que arruïnan y matan.

L'excès de llum nos pòt portar á la ceguera; la molta fosca 'ns priva de véure'hi: resultat igual.

Y per demostrarho, l'autor se val de tots los elements imaginables que créu lo poden portar á la demostració de sa tèsis.

Desafios ab sos corresponents morts; masons que refrecan y diuen bebéu *pólcora roja*, fent antes la senyal de 'l rito, aludint á 'l Gran Orient d'Espanya; ferits que en mitj de la plassa 's moren y tenen humor de sentir y fer brometa, un consell de guerra en que 's tracta de la vida de quatre personas y en lo qual lo *graciós* se permet xirigotas contra 'l matrimoni y las sogras; juraments que no 's compleixen; valentías que no 's demostren; descargas de fusellería etc., etc., etc., tots los elements d'autors cursis.

Tot aixó no interessaria á 'l espectador si no estés revestit ab la pulera, correcta y viril forma peculiar de nostre gran novelista.

Sols los amors de *Susana y Berenguer* y d'aquests particularment l'última escena de 'l segon acte,—la mes culminant de l'obra,—desperta 'l públich, enerdintlo ab aquell torrent d'amorosas passions, espressat ab aquella prosa escultural, justa, precisa y de foch plena.

La *fiera* no és, en nostre concepte l'obra dramática que 's fá mes recomenable de 'l ilustre escriptor Perez Galdós.

La execució, sense *pero*.

La Srta. Cobefia com sempre per sa manera especial de sentir y dir las cosas y per 'ser la nit de son benefici fòu molt aplaudida.

—Dissapte tingué lloch, l'estreno de la comedia en tres actes y en vers de D. M. de Vela, titulada: *D. Quijote de Madrid*.

Lo Sr. de Vela ha demostrat en aquesta obra sèr un excelent versificador, conèixer las flaquezas de la societat actual que á maravella retrata, tenir un perfecte coneixement de 'l teatro, y possehir un caudal de sentiment que de veras impressiona y admira.

La execució, admirable, veyents'hi per tot arréu la mà mestra de 'l Sr. Mario.

—Dimecres, per benefici de D. Emilio Thuillier, se posá en escena, 'l drama en tres actes y en prosa, de don Angel Guimerá, traducció de D. Joseph Echegaray, titulat: *Tierra baja*.

De son mèrit, molt discutible, ja n'ha parlat en altres ocasions nostre company P. dient las bellesas é inverosimilituts que conté la obra.

A 'l éxit obtingut á Madrid la nit de 'l estreno, bè poden dir hi contribuí ab un cinquanta per cent lo primorós treball de 'l fecundo dramaturch D. Joseph Echegaray.—ROMEO.

Granvía.—Ha debutat la companyia dramática dirigida pe 'l jove primer galán D. Francisco Fuentes. La obra escullida sigué 'l drama *De mala raza* y la pessa *Nicolás*, produccions en las quals lo Sr. Fuentes va demostrar sèr justa la fama que tenia guanyada en teatros importants.

Es actor de talent, de facultats, que diu ab intenció y logra apoderarse de la atenció de 'l auditori.

Dilluns que va fer son debut, á mes de una regular y distingida concurrència que assistí á 'l teatro de la Granvía, hi acudiren casi tots los actors que actualment se troban desocupats en aquesta capital.

La companyia que 'l secunda... l'ajuda bastant bé.—Jo.

Contestació epistolar

A don Paciá—Pons y Punset, rich hisendat—de Granollers.
Any actual,—Mars, día sèt.

Molt apreciat—y senyor mèu:
La que fetxá—lo día tres,
y qu'he rebut,—còm igualment
las anteriors—que m'escriguè,
la só llegit—fará un moment.

Tot quant me diu,—y 'm repeteix
centéssim cop,—ho tinch present,
y ara ni may—ho olvidaré:
tinga'n d'aixó—convenciment.

Aquells mil rals—que un jorn vosté,
me va prestar—graciosament,
fòu un favor—de 'ls eminents:
creguí que aixís—ho regonech.
Mil rals ne són—molts de diners,
y sobretot—ab los gòberns
que fá tenim—desd' un quant temps.
que 'ns van deixant—sens ni la pell.

Favor tan grós—que vosté 'm féu,
un bon amich—mostrantme ser,
pagarli may—jo no podré;
y de eix favor—en cambi pues,
cam á senyal—de agraïment,
pòt donchs contar—desd' avuy més
ab ma amistat—còm de un parent.

Son servidor,—vehí de *Manlleu*
constant y antich,—Magí Miquel.

Per la copia

J. MARTRUS.

ILÒGICA, SENYORS!

*Canem sols en català 'ls que
hem nascut á Catalunya!*

S. RUSNOL.

Diumenje passat tingué lloch en lò *Jardín Español*, lò primer concert de la temporada, donat per la societat coral *Catalunya Nova*, que dirigeix lo músich D. Enrich Morera

Lo periódich-programa que á la entrada repartian, está redactat ab la *sui generis* ortografia que uns quants modernistas han adoptat per' sos escrits públichs.

Aixó fèu fixéssim l'atenció en lo contingut de dit periódich. Aixó 'ns fèu exclamar com lo personatge de *La pata de cabra*: «lògica, señores, lògical».

May hem cregut que, en música, 'l Sr. Morera fès res que valguí la pena.

Tempestats dintre un got d'aygua; aplausos de sos amichs; alabansas parcials é interesadas, nascudas més de l'amistat que de 'l convenciment de 'l mèrit superior que sas obras tingan, afany d'aparentar sabi donantse de patecadas ab lo sentit comú y desnaturalisant la essencia d'in veteradas costums que figuran en lo número de seculars tradicions de 'l poble; destruhint una cosa ó institució bona, tenint lo convenciment plè de no poderla reedificar ab tants bons materials ni ab tant elegant y sòlida construcció; confonent la indole de certas societats artísticas qual creació no respòn á altre idea, ni han tingut altre desitj á congregarse, que buscar en la música la natural y santa expansió que l'ànima sent ab los eflúvis d'un encantador idealisme; confonentlas, repetim, ab orfeons ó ateneos que tenen la doble condició de la ciencia y 'l profit.

Si no fòs aixís, ¿còm s'atrevirian los directores de *Catalunya Nova*, á posar en la primera plana de son periódich-programa: *Quart concert POPULAR*? ¿Què entendrà 'l Sr. Morera y sos companys de direcció per popular, quant tot seguit vé 'l programa y en ell hi figuran composicions d'autors tant populars, com *Cançó del Caçador*, lletra d'Eichendorff y música de Mendelssohn? ¿Què té de popular la *Cançó de la taverna*, de Goethe y de 'l citat Mendelssohn?

Y per fi ¿no resulta, encara, més popular *Els emigrants*

d' Irlanda, lletra de Wilder y música de Gevaert? ¿No son tots los noms citats, populars á Catalunya?

Acertadíssims estiguéren en dir qui és Francesch August Gevaert.

Mols se debían créuer qu' era fill de'l Poble Sech.

Las apreciaciones apuntadas no son fillas de militar en diferent escola musical, ni de sentir d' altra manera las sensacions estéticas, ni que vinguin á descompondrer en una ratlla nostres musicals estudis: sols las hem estampat per' demostrar la falta d' unitat de pensar que regna entre aquets revolucionaris modernistas y la discordança en que s' troban en apreciar certas ideas qu' ells mateixos las donan per fundamentals, inmutables.

O sino escoltem a'l potser avuy més caracterisat sacerdot de la nova modernista doctrina, Santiago Rusiñol. Ho escribim tal com ell firma.

Diu aixís en un article titulat: *Cançons del poble*, publicat en lo periódich-programa:

«No voldriem qu' un dia 'ns quedessim sechs de veu i tinguessim de cantar cançons llogades. Amb aixó, defenssem a cops de cançons, i cançons nostres, els qu' encara estimem la terra. Les cançons forasteres s' infiltren com verí en copa d' or, brunzejen a l' orella com paraules de lleugera cortesana, però no han de consolar-nos quan el cos se 'ns entristeix i ens demani companyia, i ¡pobre poble el que les pert pels dies tristos, el que deixa cantar la terra i no l' escolta; ¡el que, en braços d' amors fingints, deixa plorar les fonts sota l' arbreda, remorejar les veus de nit, clapotejar les onades sense parar-se a sentir-les i trasmetre aquets ais als fills que venen!

«¡Cantem en catalá, els que havem nascut a Catalunya!»

¿Què dirá 'l Sr. Rusiñol, quant en las nits de clara lluna, sota 'l tupit emparat de fayral casa, en lloch de cantar cançons nostres, propies d' aquesta terra, genuina manifestació de nostra manera de sèr, sentir y pensar, senti las *enmattlevadas* melodías de Mendelssohn y Gevaert?

La companyia d' aquestas bellíssimas inspiradas composicions, 'ns ferá estar violents per la deferencia d' origen de que están saturadas; brinziran á nostras orellas com paraules de lleugera cortesana. Ellas són los hostes educats baix los rigorosos principis escolástichs, diuen las cosas en forma seductora, agradable, encisa 'l ritme de sa cadencia; fins despedeixen certa flayre de flors en invernácul criadas; no s' agermanan, ni poch ni molt, ab las nostras, flors bosquetanas, de forma senzilla, de violats colors y de perfums esquisits que l' esprit ubriagan fentnos recordansa de'ls fets més culminants de nostra patria.

¿Què 'ns recordan las composicions de Gevaert y Mendelssohn? Que están ben escritas, inspiradas; que un hi aprèn ab sa manera correcta, pulera, de tractar las veus y en la resolució de certs acords. Però nostre entusiasme no palpita a'l compás d' aquellas cantarelles, perque a'l crearlas, l' imaginació no corria per nostras plans serras y ubagas; no sentia 'l suau remor de nostras fonts ni 'l valent bramular de nostres boscos; no s' inspiraba en la diafanitat de nostre cel, ni en la poética y movetisa transparencia de nostre mar; no entraba a'l temple implorant de Déu sa misericordia, com tampoch amaynaba l' anyoransa d' enamorada donzella. Y tot aixó no ho han fèt ni Mendelssohn, ni Gevaert, ni altres compositors extranjers á qual música s' hi aplica lletra catalana, perque no han respirat nostre atmósfera, ni han sentit com nosaltres, nostres desitjos y aspiracions.

A'l temps que demanem a'ls senyors de la *Catalunya Nova* una mica de lógica, diem com ells, ab tót l' entusiasme de nostra ferma catalanista convicció:

«¡Cantem sols en catalá 'ls que hem nascut á Catalunya!»

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de Montepíos

—Diumenje passat va celebrar reunió general lo Montepío del *Sagrado Corazón* y després de donarse compte de l' estat social y de las pólissas pendants de pago, va acordarse per unanimitat satisfer tot lo que s' debía y disoldrer la germandat.

Va influir molt en que s' prengués tan extrema resolució la circumstancia de haver mort lo Director, que ho era 'l Dr. Roqué, persona de nervi (tal vegada massa) que en vida fou l' ánima de la citada germandat.

A conseqüència d' aixó quedan á 'l carrer bon número de individuos pobres y de alguna edat, després de haver-se sacrificat anys y anys pagant cuotas.

Sembla que alguns ingressaran en agrupació en un altre montepío de molt crédito.

Mes val aixís.

—Aumenta 'l número de associats personals á *La Unión Defensora del Socorro mutuo*, y 'ls inscrits á la nova Secció especial de auxili en cas de mort són ja en grau extrem, per qual motiu ha comensat ja 'l cobro de las cuotas de á pesseta y desde mitjans de 'l mes de Octubre hi haurá ja dret á deixar llegats de 90 duros á favor de las familias de 'ls socios que s' morin.

En Novembre ó Desembre s' ferán los primers despenyos de robas de associats pobres, que *La Unión* despenya y 'ls dona de franch.

Lo públich va interessantse cada dia mes per aquesta nova Associació general.

—Diutré poch días pendrá possessió la Camisió Consultiva de *La Unión defensora del Socorro mutuo*, y á 'l mateix temps s' ocupará de un projecte molt important que ha elevat á consulta 'l Consell Directiu; qual projecte si, com creyem, se posa en planta, segurament será de l' agrado de 'l públich, y vindrá á sèr una ventatja per certs associats que no 'ls la donan cap reglament de germanats.

—Lo dia 27 de l' actual celebrará Junta General lo Montepío artistico-musical Barcelonès, y 'l día 1.º de Agost lo Montepío de S. Manuel.

—La Benéfica Protectora és un montepío qual Junta s' desvetlla per ferlo créixer, pero que per sèr poch animosa, no arriba ab los fets allá hont arriban sos bons desitjos.

Reunions particulars

ATENEO DEL ENSANCHE.—Diumenje va haverhi funció ab *Cura de moro*, *El hombre es debil* y *Arturo de Fuencarrale*. Tant la Srta. Circuns, com los Srs. Llach, Martí, Mari, Gallart, Vidal y Rigol, van esforsarse per agradar, lograntho tots menos los que van cantar la segona, per qual motiu los aconsello que s' deixin de sarsuelas y s' dediquin á las comedias de casa, en las que hi están mes be.

A 'ls de *Arturo de Fuencarrale*, se 'ls ha de elogiar per la bona sombra, pues van lograr éxit la Srta. Circuns y 'ls Srs. Rigol y Martí.

ATENEO DE S. ANTONIO.—Assistírem á la representació de *La Pasionaria*, quedant agradablement impresionats per la bona execució. La Sra. Julia de las Morenas estigué molt en caràcter lo propi que la senyora Biosca y la Srta. Sillas, fentse notar també per sa bona dicció y altras qualitats dramáticas los Srs. Fages, Moratones y Pintó. La nena Grau estigué natural. En resum, lo conjunt fou bo y aplaudit. —P.

Saló de descans

—Segons noticias, en lo teatro Romea aquest any com en las anteriors temporadas, hi treballará companyia dramática catalana composta d' alguns actors que s' han distingit moltíssim formant part de las diferents companyias catalanas que durant aquestos darrers anys han vingut treballant en los principals teatros de Catalunya.

Aquesta companyia estará dirigida pe'l reputat primer actor D. Enrich Borrás y fins avuy conta ab lo concurs del següents artistas: actrius; D.ª Concepció Parreño, D.ª Adelina Sala, D.ª Concepció Palá, D.ª Concepció Galcerán; actors, D. Jaume Virgili, D. Frederich Fuentes, D. Jaume Martí, D. Joan Oliva, D. Emili Nieto, don Jaume Borrás, D. Enrich Giménez y alguns altres. La companyia s' proposa estrenar obras catalanas de 'ls principals autors de nostre teatro, cultivant tots los gèneros y posant en escena á principis de temporada una de las obras que va deixar inéditas lo fundador de'l Teatro catalá, 'l popular Frederich Soler.

Lo teatro Principal sembla que obrirà sas portas durant la segona quinzena d' Octubre ab una notable companyia catalana de la que 'n formaran part las distingidas actrius D.ª Carlota de Mena, D.ª Agna Monner, D.ª Adela Clemente, D.ª Teresa Domòs, y 'ls populars actors D. Iscle Soler, D. Hermenegildo Goula, D. Jaume Capdevila, D. Frederich Parreño, D. A. Serrallara, don Francisco Llano, D. A. Santolaria y D. Ernest Fernández, dirigits pe'l conegut primer actor D. Anton Tutau que será un de 'ls que figurará com a empresaris.

Pera explotar aquest teatro s' ha format una empresa en la que per lo que fa referencia á la admissió de las obras sembla que hi tindrà alguna intervenció 'l popular autor dramàtic D. Eduart Vidal y Valenciano, comptant desde ara la empresa ab lo drama catalá de Feliu y Códina *Lo Nuci*, ab un altre de 'n Pere Anton Torres y ab la comedia fa anys esperada ab verdader desit per tots los ayments de 'l teatro de la terra, original de Joseph M. Arnau titulada *Nogas*.

—La *Revue Bleue* publica una estadística de 'ls teatros cremats, encabessada pe 'l «della Carità», de Venecia, que fou destruhit en 1569. En la Edad Mitja, tals sinistres eran per demés rars, puig que 'ls espectacles se efectuaban al aire lliure y de dia.

En 1571 se cremá á Stugart lo teatro anomenat «Thater ans Deus Messplats» el del «Globo» á Londres, en 1613, y en 1615 el Gran Teatro, de Sevilla.

Segueix després la indicació cronològica de molts altres teatros cremats en 'ls diferents llochs del mon. En aquesta estadística hi figura Chicago per set sinistres teatrals; y fent el resum dels incendis y de las víctimas, s' arriba al número, en el transcurs de cent cuarenta anys, de 753 teatros cremats que ocasionaren 7000 morts, sense tindre en compte 'ls ferits.

En aquest trist «record» hi figura Londres per 37 incendis; París per 34; Nova-York, per 30; Sant Francisco, per 27; Filadelfia, per 21; Boston, per 14, y Burdeus, per 7.

—Ab lo titol *Foch y Fum*, publicarà próximament don Anton Ferrer y Ferrer (*Jepet de l' Orga*), un tomet de poesias, procedidas d' un prólech degut á la ploma de D. Manel Marinell-lo (*A. Llimoner*).

Será dita obra lo tercer volúm de la Biblioteca *Apats y Lletras*.

—Ha arribat á Barcelona per ' passar'hi pochs dias lo distingit y reputadissim concertista de piano D. Isaac Albeniz.

Rebi, l' eximi artista, nostra benvinguda.

—Se troba á Barcelona lo sabi é ilustre compositor Padre Guzmán, mestre de la escolania de 'l monastir de Montserrat.

—Hem tingut ocasió de llegir lo projecte d' Estatuts pera la *Unió velopédica catalana*, associació que tindrà per únich objecte 'l foment direcció y reglamentació de 'l ciclisme á Catalunya. Es un treball molt clá y concret.

—L' Institut obrer graciense ha confiat á una Comissió l' encàrrech de reformar son Reglament. Sabem que dita Comissió presentarà dilluns son treball llist, á la Junta Directiva á fi de que os convoqui la General prompte, á fi y efecte de discutir lo dictamen y deixar aprobada la reforma per impulsar la bona marxa de l' Institut.

Recomanem a'ls socis tots que mirin ab interès aqueix assumpto; perque si no ho fan aixís y no miran de que 'ls Estatuts sigan alguna cosa mes que unas bases incompletas y deficientes, com venen á sèr lo Reglament que 's va á reformar, y sobre tot, si no procuran interessarse tots per la societat, veyem que no prosperará l' Institut á pesar de 'ls bons desitjos. S' ha de procurar que no hi puga créixer la mala herba, y això és conseguirá ab reglament ben fet.

—Molt concorregudas se veuhen las funciones donadas en la pista de 'l teatro de 'l Tivoli.

Darrerament hem presenciá lo debut de'l japonès Kotaki, qu' és una notabilitat en combinacions y equilibris. També guanya molts aplausos, diariament, l' elegant Cecitia de Haay ab sa *troupe* zoológica pantomimista.

Los clowns Carpi y Pippo, y 'l tonto Palisse, fan las delicias de'l públich aficionat á la rialla.

També 's representa una pantomima en nou quadros, titulada *Le fiacre 117*, executada ab molta llimpiesa pe'ls clowns Briatore y Pippo, y demés artistas de la companyia.

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45.—Barcelona

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

Toalla FRINÈ

SERVIETTE FRINE

Son ús hermojeja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en totas las perfumerías

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

À CASA RSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona